

KRÍŽOVÁ CESTA BLUDISKAMI

ÚVOD

Dobrý Ježišu, aj dnes neustále hľadáš svoje stratené ovečky. Poznáš dobre naše blúzenie, blúdenie i bludiská. Chceme ich dnes objaviť aj my a dovoliť ti vyviešť nás z nich von. Vstúp s nami do našich tmavých bludísk a zažni svoje svetlo...

I. Bludisko strachu zo straty

Ježiša odsudzujú na smrť.

Máme strach stratiť, zmeškať, nebyť tam, kde je to silné a pulzujúce. Číha na nás smrť iných alternatív. A tak blúdime, lebo by sme chceli ísť všetkými cestami, byť všade a zažiť všetko. No niekedy nás život či iní pošlú celkom jasne: Pôjdeš tadiaľto, budeš robiť toto a nie tamto. Budeš tu a nie tu. Iba jednou cestou sa dá ísť. Alebo sa vy-out-ujeme sami...

Ježišu, ani ty si ako človek nebol všade, ale žil si prítomný okamih na svojom mieste a kráčal si cestou lásky k nám ľuďom. Prosíme ťa, vyveď nás z bludiska strachu zo straty.

II. Bludisko ľahkovážnosti

Ježiš berie kríž na svoje plecia.

Nechceme zakúšať situácie či povinnosti, ktoré nás nebavia alebo si vyžadujú námahu, nepohodlie či zmenu plánov. Radšej sa venujeme ľahkým zbytočnostiam, miliónom iných aktivít a odbiehame od podstatného. Odkladáme, neriešime. Ale aj v tomto prípade nezmyselne trpíme my i iní...

Ježišu, ty si šiel cestou námahy. Znášal si výkyvy apoštolov, protivenstvá odporcov, nepohodlie putovania z miesta na miesto až po bolesť a darovanie života na kríži. Bol si verný plánu lásky nebeského Otca. Prosíme ťa, vyveď nás z bludiska ľahkovážnosti.

III. Bludisko ocenenia

Ježiš prvýkrát padá pod krížom.

Len nie zlyhanie! Neurobiť chybu! Iba pozitívna spätná väzba je akceptovateľná. Stále dobre vyzeráť, nech to stojí, čo chce. Blúdime v túžbe po záplave lajkov či srdiečok alebo sa strácame v bolesti až úzkosti z ich absencie. Rovnako je ťažké prijať, že sme krehkí a zraniteľní. Že všetko „nedáme“. Nemáme milión životov ako vo videohre, real je iný ako virtual. Nejdú nám veci, ako by sme chceli. Sme v bludisku stáleho úspechu, rastu, multiplikácie. A stretnutie s realitou bolí...

Ježišu, ty si skutočne a naplno miloval, bez ohľadu na to, čo za to dostaneš. Miluješ, lebo si sa rozhodol nás milovať. Prosíme ťa, vyveď nás z bludiska ocenenia.

IV. Bludisko vykorenenia

Ježiš stretá svoju matku.

Načo minulosť? Načo história? Korene iba obmedzujú pohyb. Potrebujeme progres, rast, inováciu. Zahodme všetko, čo nás obmedzuje, určuje, zväzuje. Skanzeny, múzeá a tradície potrebujeme iba ak na výlety a zábavu...

Ježišu, ty sa stretáš so svojou matkou. Vychádzaš z konkrétnej rodiny, vzťahov a tradície. Všetko dobré oceňuješ a si za to vďačný. Staviasť na tom. Sám hovoríš, že si neprišiel zákon zrušiť, ale naplniť. Učíš nás múdrosti. Prosíme ťa, vyveď nás z bludiska vykorenenia.

V. Bludisko sebestačnosti

Šimon z Cyrény pomáha Ježišovi niesť kríž.

Nechceme nikoho obťažovať. Najlepšie si pomôžeme sami. Na všetko nám dá odpoveď umelá inteligencia a návody na čokoľvek nájdeme na sociálnych sieťach. Blúdime v izolácii plodiacej osamelosti a chorľavieme na nedostatok ľudského tepla. Skúsenosť s prídavnými menami ako vzťahový, priateľský, blízky sa zúžila na sieťovo-virtuálny...

Ježišu, ty si ako Boh vedel a poznal všetko. Pomáhal si mnohým a napriek všetkému si si sám nechal pomôcť človekom vracajúcim sa z poľa. Vedel si, že slabosť, choroba či utrpenie sa bez ľudskej blízkosti stávajú neznesiteľnými. Prosíme ťa, vyveď nás z bludiska sebestačnosti.

VI. Bludisko senzácie

Veronika podáva Ježišovi šatku.

Veríme, že príde naša chvíľa, náš moment a my raz zažiarime. A ak aj nezažiarime hneď, tak po našom odchode bude nášmu okoliu isto veľmi ľúto, že o nás prišlo. Všetci si uvedomia, koho vlastne stratili a čo všetko sme pre nich a pre svet urobili. Myslíme si, že malé je až príliš malé na to, aby pohlo vecami či zmenilo atmosféru. Blúdime v pokušení robiť a zažívať len veľké veci, čakajúc na svoju veľkú šancu...

Ježišu, Veronika nás učí malým skutkom lásky, ktoré však dokážu spôsobiť veľkú zmenu. Sú kvapkami, z ktorých sa skladá prameň živej vody. Prosíme ťa, vyveď nás z bludiska senzácií.

VII. Bludisko sebalútosti

Ježiš druhýkrát padá pod krížom.

Áké to mohlo byť pekné, keby veci išli inak. Keby sa iní správali ku mne inak. Keby som ja konal inak. Prečo sa teraz musím mať tak ťažko? Čo som komu urobil, že musím takto trpieť? Mnohí sa majú oveľa lepšie... Strašne to bolí. Točíme sa vo svojom smútku. Áno, potrebujeme byť k sebe aj citliví a empatickí, ale my často prijímame status stálych chudáčikov, notorických „depkáčov“ a večne ukrivdených obetí...

Ježišu, ty si vstal a šiel si ďalej. Nehľadal si vinníka, neľutoval si sa. Pád ťa určite bolel, ale ty si napriek všetkému nezostal ležať. Prosíme ťa, vyveď nás z bludiska sebalútosti.

VIII. Bludisko bulváru

Ježiš napomína plačúce ženy.

Zháňanie noviniek, hľadanie „hedlajnov“ a pikošiek. Plakanie nad druhými a riešenie iných. Úžas či šomranie nad všetkým. A dôsledok? Útek od seba do bludiska bulváru. Nechceme vidieť vlastný život, vlastnú hodnotu či úbohosť. Nevieme, kto sme, čo cítime, čo skutočne chceme a k čomu sme Bohom pozvaní. Preto nepreberáme zodpovednosť za svoju premenu ani za premenu okolia, ktoré nás potrebuje. A zas a znova sme len pri tých druhých...

Ježišu, plačúce ženy si pozval do kontaktu s nimi samými. Bolo ti to vlastné. Bol si v kontakte s tým, čo ty sám prežíváš, čo prežívajú ľudia okolo teba, a bol si aj v spojení so svojím Otcom. Z toho vychádzalo tvoje poslanie, prežívanie vzťahov a tvoja služba. A apoštoli ťa v tom nasledovali. Prosíme ťa, vyveď nás z bludiska noviniek a bulváru.

IX. Bludisko rezignácie

Ježiš tretíkrát padá pod krížom.

Stále to nejde tak, ako by sme čakali. Zase a zase pády, recidíva. Pokušenie vzdať sa, lebo už to iné nebude, rezignácia. Blúdenie v blúdení. Lepšie zostať ležať. Prijať svoje bahno, veď je to vlastne jedno. Postupne spravíme z bahna a neporiadku normálny štandard. Veď nikto to nezvláda. Tak to neriešme! Odmietame zmenu a rast napriek Božej milosti a plasticite mozgu. Stávame sa bojovníkmi odmietajúcimi bojovať, nešportujúcimi športovcami...

Ježišu, ty si sa nevzdal napriek všetkým pádom. Bojoval si do konca a učíš to nás všetkých. Kto bojuje, má právo dúfať v odmenu. Prosíme ťa, vyveď nás z bludiska rezignácie.

X. Bludisko odhaľovania sa

Ježiša vyzliekajú zo šiat.

Kto nezdieľa svoj život verejne, nežije. Boli sme pozvaní k zdieľaniu životov, ale nie nechať zo seba strhnúť svoju dôstojnosť a sebaúctu. Dať o sebe vedieť či vidieť všetko len preto, aby sme bol prijatí a milovaní, sa stáva zničujúcim bludiskom. Strácame srdce, intimitu, vnútorné tajomstvo a integritu. Prichádza pustá prázdnota, strach a smútok...

Ježišu, teba vyzliekli zo šiat, ale cez vnútornú dôveru si bol chránený nebeským Otcom. V ňom bola tvoja hodnota. A v ňom je aj naša hodnota. Prosíme ťa, vyveď nás z bludiska necudného odhaľovania sa.

XI. Bludisko útekov

Ježiša pribíjajú na kríž.

Byť tu a teraz. „Pribitý“ na mieste. Byť s tými, s ktorými som. Byť tam, kde je prítomné moje telo, a byť tam aktívne. Jednoducho zostať v priesečníku. Napokon kríž je určenie miesta. Tam je miesto nášho posvätenia, rastu, premeny a lásky. Veď vieme, že ľahšie je byť blízko ďalekým, ako byť blízky blízky. Utekať do krajiny predstáv, mimo reality Božieho sna – to je bludné blúdenie. Aká výhoda, že naše telo nemôže byť všade. Stačí iba, aby bolo tu, vnímalo a milovalo...

Ježišu, ty si prišiel do konkrétneho času a priestoru, aby si bol s konkrétnymi ľuďmi. Aby počuli tvoj hlas, zažili tvoj dotyk, boli v tvojej prítomnosti. Aby cez teba mohli zakúsiť lásku nebeského Otca tam, kde boli. Prosíme ťa, vyveď nás z bludiska útekov.

XII. Bludisko zisku

Ježiš na kríži zomiera.

Často počítame, čo sa nám oplatí a čo nie. Čo z toho budeme mať a kde je lepšie investovať. Ale niekedy zo strachu a vypočítavosti neinvestujeme nikde. Veď čo je doma, to sa počíta. Sme však pozvaní darovať sa. Darovať srdce, darovať ducha, darovať život. Dať tu a teraz to najlepšie. Veď akou mierou budeme merať my, takou sa nameria nám...

Ježišu, ty si na kríži daroval všetko. Odovzdal si ducha, daroval si všetku svoju lásku. A to všetko v dôvere, že tvoj nebeský Otec je s tebou a všetko, čo má on, je tvoje. Prosíme ťa, vyveď nás z bludiska zisku.

XIII. Bludisko nenahraditeľnosti

Ježiša snímajú z kríža.

Ako ťažko odchádzame zo scény. Ako ťažko odovzdávame úlohu, službu, poslanie. Je ťažké prestať byť zachraňujúci, dôležitý či uznávaný bojovník vo svetle reflektorov. Blúdime vo svojej nenahraditeľnosti. Nevieme si oddýchnuť, pustiť veci z rúk, prenechať iniciatívu. Ako veľmi by sme to potrebovali. Mnohé veci by sme videli inak...

Ježišu, ty si dovolil, aby ťa iní sňali z kríža. Spočinul si v rukách svojej mamy Márie. Zveril si svoju misiu slabým učeníkom. Prosíme ťa, vyveď nás z bludiska našej dôležitosti a nenahraditeľnosti.

XIV. Bludisko netrpezlivosti

Ježišovo telo ukladajú do hrobu.

Všetko treba hneď, preto zrýchľujeme procesy. Chceme dnes zasadiť a zajtra oberať. Chceme vidieť zmenu. Čakanie nás bolí a my strácame dôveru i vieru. Všetko potrebuje čas, aby vyrástlo a dozrelo. Aby mohlo aj skutočne chutiť. Aj my potrebujeme čas na dozrievanie. Sme pozvaní očakávať v nádeji vzkriesenia. Boh má svoje počítanie času a my veríme, že jeho nádej nesklame...

Ježišu, ty si čakal tri dni v hrobe, aby nádej, ktorá v tom čase dozrievala, nikdy nesklamala a trvala večne. Prosíme ťa, vyveď nás z bludiska netrpezlivosti.

ZÁVER

Ďakujeme ti, dobrý Ježišu, že nás vyvádzaš z našich bludísk.

Daj, aby sme ti dôverovali aj vtedy, keď práve blúdime.

Nech sa stane čokoľvek, ty buď našim sprievodcom smerom von z kadekoľvek...

Krížová cesta bludiskami je súčasťou duchovnej prípravy BUĎ SVETLOM!
na Národné stretnutie mládeže P26 v Poprade v dňoch 31. 7. – 2. 8. 2026.

Autor: Andrej Darmo

Jazyková úprava: Zuzana Vandáková